

Handel paa Island saaledes, at Afgiften nedsættes til 5 Rbd. pr. Commercelæst, naar Ladningen bestaaer af diverse Vareforter, og til 2 Rbd. pr. Commercelæst, naar den alene bestaaer af Korn, Salt eller Steenful, men at af Tømmerladninger ingen Afgift skulde betales;

2) at den omhandlede Handelstilladelse ikke skulde være bunden til Aaremaal;

3) at det maa tillades at drive denne Handel paa alle de Handelssteder i Landet, som enten da vare eller derefter maatte blive autoriserede (hvis Tal er omtrent 30); og subsidialiter: at Fremmedes Handel maatte blive tilladt paa Reykjavik, Stykkesholm, Þsafford, Akureyri (Þsford) og Eßeffjord, dog saaledes, at, naar de fremmede Skibe først have anløbet en af disse Havne, de derefter maae besøge enhver af de andre autoriserede Handelspladse, de maatte finde for godt;

4) at Tilladelse til at drive Handel maatte kunne erholdes hos den nærmeste danske Consul;

5) at de udenrigske Speculanter i ingen Henseende maatte blive mere besværede end de indenlandske med Undtagelse af Toldden;

6) at det tillades islandske Handlende eller dem, der ere bosatte paa Island, at fragte udenrigske Skibe med Ladning til og fra Island med den samme Ret, som om de vare indenrigske;

7) at Speculanter ikke skulde være nogen Indskrænkning undergivne med Hensyn til, hvorlænge de maae opholde sig og drive Handel paa hver Havn; og

8) at Handel maa blive tilladt i Øplandet saaledes, at vedkommende Amtmand skal meddele enhver bosat Mand, som det begjærer og forresten ansees dertil kvalificeret, Tilladelse til at drive Handel, hvor

det maatte ansees nødvendigt, paa Bilskaar, at han stedse er forsynet med endeel Nødvendighedsvarer, og at han for denne Tilladelse betaler 10 Rbd. til Fordeboogs-kassen.

Sagen blev vel derefter sat i Bevægelse. Navnligen blev der brevyxret mellem det daværende Rentekammer og General-Toldkammer og Commercecollegium, der atter indhentede Erklæringer over Spørgsmaalet fra de forskjellige Handelscorporationer og andre Autoriteter; og den daværende Stifamtmand over Island afgav endeligen i Foraaret 1849 en udførlig Betænkning over Sagen. Men da der ei endnu fra Regjeringens Side var blevet fremlagt noget til den attraaede Udvidelse af Handelsfriheden sigtende Lovforslag, indkom det i samme Aar afholdte Althing med en fornyet Petition, hvori de i Aaret 1845 gjorte Indstillinger bleve med nogle Modificationer gjentagne, idet der i samme blev andraget paa:

a) at fremmede Nationer det allerførste maatte tilstaaes Handel paa Island saaledes som i Althingets Petition af 1845 var begjært, med Undtagelse af 3de og 8de Indstillingspunkter, og med den Forandring i 4de Punkt, at den danske Regjering's Generalconsuler af samme forsynes med islandske Søpasser til Udlevering mod lovbestemt Gebyr;

b) at Berufjord bliver Hovedhandelssted paa Østerlandet til Opseiling af Fremmede skedetfor Eßeffjord;

c) at indenlandske Handlende forpligtes til først at besøge et af følgende 6 Handelssteder, nemlig: Reykjavik, Vestmanna, Berufjord, Þsford, Þsafford og Stykkesholm, inden de anløbe andre Handelssteder i Landet;

d) at der autoriseres et Handelssted paa Krosvik paa Akranes, eller, hvis dette ikke kan bevilges, at Speculanter, hvorfra de end ere, maatte faae Tilladelse til